

Date biografice

- 1941.07.24 Născut la Braşov, botezat ortodox în biserica istorică din Şcheii Braşovului.
- 1955 - 1959 Liceul „Petru Rareş” Piatra-Neamţ.
- 1959 - 1966 Diplomat al Institutului de Arhitectură „Ion Mincu” Bucureşti.
- 1966 - 1985 Arhitect, şef proiect la Habitat Proiect Iaşi.
- 1970 - 1977 Lector, Facultatea de Arhitectură, Institutul Politehnic Iaşi.
- 1985 - 2001 Arhitect, Atelierul de Proiectare al Regionalei C.F.R. Iaşi.
- 1985 - 1987 Scenografie, Teatrul Naţional Iaşi.
- 1990 - 2006 Arhitect, Proconex Iaşi.
- 1991 - 1999 Regie şi scenografie, trupa „Râpa Galbenă” Iaşi.
- 1993 - 2003 Lector, Colegiul de Arhitectură Peisageră, Universitatea Agronomică Iaşi.
- 1996 - 1998 Diplomat al Şcolii de Studii Academice Postuniversitare, Restaurarea monumentelor de arhitectură, Institutul de Arhitectură „Ion Mincu” Bucureşti.
- 2007 - 2011 B.I.A. Arhitect Nicolae Munteanu.

arb. munteanu 70
 expoziție retrospectivă - octombrie 2011

alte gânduri...

Sub imperiul vârstei, al timpului care se scurge inexorabil, am dorit să aflu cine sunt. Cum aş putea să ştiu dacă desenele, lucrările mele au ceva de revelat, decât arătându-le, expunându-le, confruntându-le cu ale altor confrăţi.

Mai bine mai târziu decât niciodată. Cât de târziu?!

Nu vreau să dovedesc nimic nimănui. Am venit aici ca să ies din mine. Abia acum îndrăznesc să mă arăt așa cum sunt, cu ce am putut învăța, aduna în acești patruzeci și cinci de ani de încercări. Și dacă nimic nu-i cât de cât valoros, diletantismul are și el loc în cetate?

Am învățat de la Zorba Grecul că orice înfrângere trebuie să o primești râzând, cântând și dansând, pentru că numai așa putem încerca din nou.

*„Eu nu sunt ceea ce cred că sunt. Vocea din interior îmi spune: **Nu ești ceea ce crezi că ești!** De obicei nu vreau să ascult de ea, pentru că mă enervează.”* Uluitoare remarcă! Îi aparține celebrului regizor Andrei Șerban. Plină de adevăr!

Nici eu n-am vrut să ascult de vocea mea interioară, am ignorat-o, am ales să expun, să mă expun...

Adevărul despre ceea ce am realizat în acești ani mi se arată astăzi. Neplăcut, de o tristețe copleșitoare, când descopăr unele din clădirile mele îmbătrânite, neîngrijite, modificate, afectate de scurgerea timpului și de nepăsarea semenilor.

Totuși, în această minunată călătorie, am avut și surprize plăcute atunci când oamenii pentru care am desenat m-au recunoscut după mulți ani, și-au amintit de mine, cel care le-am *făcut* casa.

În arhitectură mentori mi-au fost Le Corbusier și Louis Kahn, cel care a dat cea mai frumoasă definiție a arhitecturii.

În arhitectura noastră, l-am avut profesor pe marele Octav Doicescu. l-am iubit pe G. M. Cantacuzino, pentru scrierile sale, în general, și, îndeosebi, pentru cele despre Iași, și pe arhitectul Nicolae Porumbescu pentru tenacitatea sa extraordinară, frumusețea unică a desenelor sale, curajul de a merge pe drumul lui, un fel de Gaudi al românilor. Am o mare admirație pentru arhitectul Mario Botta, un maestru al formei cu substrat, lucrările lui fiind adevărate poeme.

Nu pot să închei aceste succinte gânduri fără a-i mulțumi lui Ioan Clopoțel, din Piatra-Neamț, un maestru al artei fotografice, al cărui aport la frumusețea imaginilor este evident și oportun.

Arhitect Nicolae Munteanu
Iași, 13 octombrie 2011

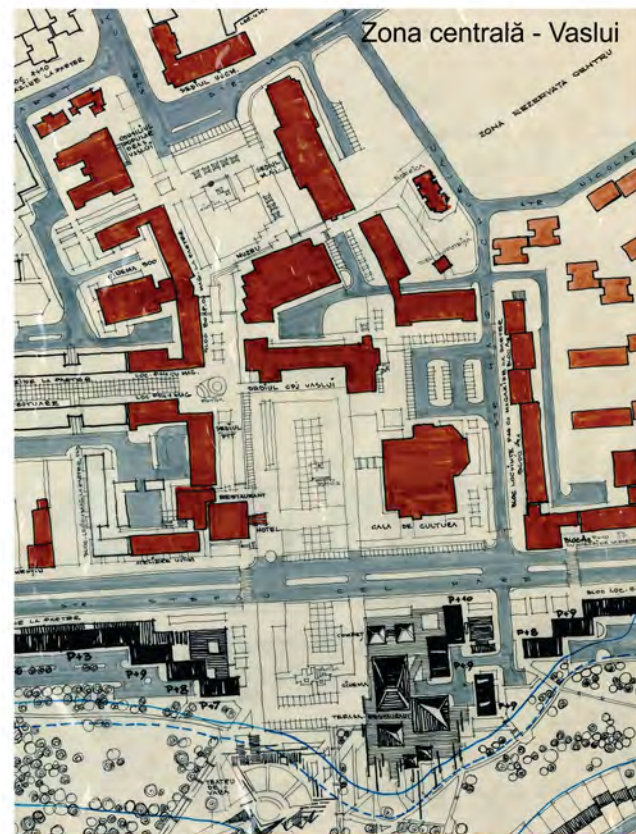
„Orice om are nevoie (chiar când nu-și mai dă seama) de episodul nutritiv al unei confruntări solitare cu adâncul și cu înaltul său, cu terorii sale, cu portretul său, cu unicitatea destinului său.”

Despre frumusețea uitată a vieții - Andrei Pleșu

sistematizare

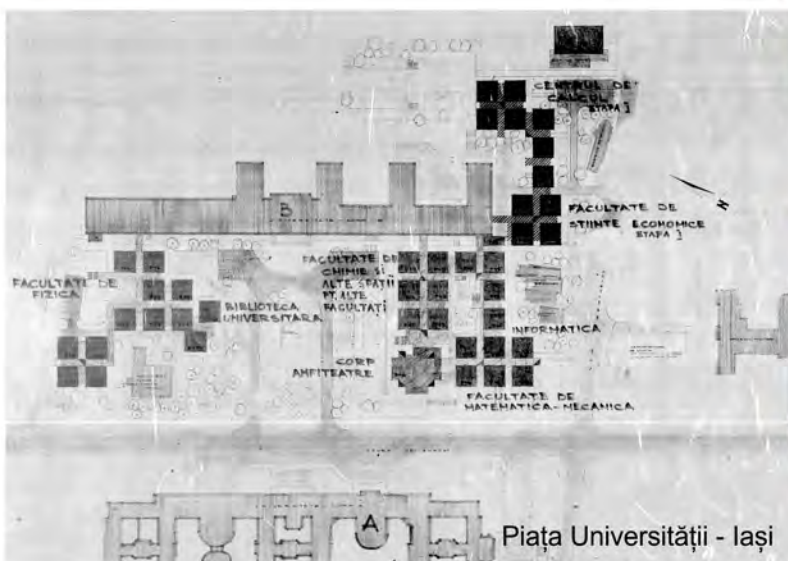
munteanu 70

Zona centrală - Odobesti

Palat Sud - Iasi

Piața Universității - Iasi

Cred că sistematizarea nu prea este arhitectură. În acest domeniu invenția este altceva decât în arhitectura de obiect. Aici totul e logică, statistică, matematică... Mai cred că această activitate se poate realiza numai într-o echipă, în care toți sunt egali și fiecare este superspecialist în profesia sa dintr-o paletă largă de domenii interconectate. Arhitectul, un individualist prin natura meseriei sale, își găsește greu locul în colectiv. Cu toate acestea, cum ar arăta o stradă, un cartier, un oraș concepute de o singură minte? Ce provocare!

motivație

Expo *Munteanu 70* ar reprezenta un moment aniversar, împlinirea a șaptezeci de ani de viață și a patruzeci și cinci de ani de activitate în domeniul proiectării de arhitectură ai autorului.

Expoziția se dorește a avea un caracter retrospectiv, inspirat de manifestări similare ale unor autori din domeniul artelor plastice.

În activitatea sa, autorul a conceput peste o sută de proiecte din care circa șaptezeci de procente s-au executat în teren. Ele se află în județele Iași, Vaslui, Vrancea, Buzău, Brașov, Bacău, Suceava, Neamț, precum și în Republica Moldova, Suedia și Canada.

Autorul se adresează, cu precădere, tinerilor arhitecți. În același timp și alți arhitecți de vârstă a treia ar putea prelua ideea, încercând să-și expună lucrările realizate în decursul carierei. S-ar putea obține astfel, în timp, o imagine a evoluției colective a breslei, prin stocarea informațiilor într-o potențială bancă de date.

Exponatele încearcă să reflecte efortul de a găsi soluții viabile în activitatea de proiectare, într-o perioadă în care libertatea de creație era îngrădită, adesea cenzurată. Obligativitatea de a utiliza așa numitele *Proiecte Tip* a dus la consecința inevitabilă a uniformizării produselor de arhitectură. Autorul a avut șansa ca prin lucrările realizate să se sustragă curentului, reușind, uneori, cu mijloace simple, artisanale, să găsească o exprimare personală.

Materialul expus este organizat pe șapte teme: locuințe, social-culturale, arhitectură sacră, restaurări, lucrări în domeniul feroviar, loisir și arhitectură minoră, sistematizare, în ideea urmării unei posibile evoluții în cadrul fiecăreia dintre ele.

Arh. Nicolae Munteanu
octombrie 2011

Avem întotdeauna fascinația vârstelor rotunde. Pentru colegul nostru, Nicolae Munteanu, „70” este un prag, la atingerea căruia merită să aruncăm o privire retrospectivă asupra operei sale.

Nu am știință de alt arhitect care să fi avut curajul să vină să prezinte în fața noastră rodul unei îndelungate și prodigioase cariere. Spun *act de curaj* pentru că pe parcursul unei vieți creația fiecăruia dintre noi are vârfuri dar și zone de penumbră, pe care cu luciditate trebuie să le acceptăm.

Fiindu-i prieten, nu este căderea mea să fac aprecieri asupra creației sale. Imaginea mult mai completă a expoziției încearcă să se închidă, selectiv, în paginile acestui catalog. Pot spune că ea este rezultatul unei tulburătoare stări de angajare, triplată de un sănătos suport teoretic și de o uriașă forță de muncă. În plus, am vega încredințare că grija pentru detaliu și finisaje l-au făcut pe expozant un foarte pretențios și „dificil” partener al celor de pe șantierele lucrărilor lui.

Îi doresc sincer ca în urma confruntării cu opiniile colegilor, „Nicolae Munteanu '80” să fie o OPERA OMNIA deschisă încă, *mai bogată* în proiecte și *mai rafinată* în expresie.

Arh. Mircea Ochinciuc
octombrie 2011

locuințe

munteanu 70

Fiecare om are un *acasă* al său și oriunde s-ar duce, mai devreme sau mai târziu, tot *acasă* se va întoarce. A proiecta acest *acasă*, a-l înțelege, a-l intui este datoria de onoare a arhitectului. Se poate spune, deci, că locuința a fost, este, și va fi mereu pentru el tema predilectă. Ea reflectă cel mai bine legătura aproape intimă între autor și clientul său. Dialogul permanent și constructiv cu clientul este, cred, una din condițiile cele mai importante în prefigurarea unui rezultat promițător.

Mai cred că este o bucurie extraordinară să vezi casa ridicată după planurile tale, știind în mare ce se va întâmpla în ea în decursul unei vieți.

loisir și arhitectură minoră

munteanu 70

...Arhitectule, să nu crezi că vei desena mereu în game *majore*. Mai sunt și *bagatelle* care tot cu plăcere și fantezie trebuie realizate de tine. Marea ta încercare este să faci bijuterii în game *minore*. Aici monologul primează, e la el *acasă*. Descurcă-te singur în *re minore*.

Încercările în scenografie și regie de teatru au culminat cu câteva reușite: o premieră pe țară cu *Cimitirul păsărilor* de Antonio Gala, *Iona* de Marin Sorescu, în care actorul Naționalului ieșean, Constantin Pușcașu, a primit la Chișinău medalia de argint în Festivalul internațional *One Man Show*, concurând cu alte unsprezece nume din tot atâtea țări, apoi, turneul în Franța al trupei de la *Râpa Galbenă* cu *Cântăreața Cheală* de Eugene Ionesco.

lucrări în domeniul feroviar

social-culturale

Gara, locul de plecare, de întâlnire, de revenire acasă după un voiaj. Deseori, aici râdem, plângem, devenim mai umani în gesturi și în simțire. Astăzi, gara este tot mai mult un loc năpădit de uitare. Păcat! Probabil, cu timpul, garile feroviare vor dispărea și ne vom muta cu toții, cu aceleași emoții, în aerogării...

Iată, tema cea mai vastă. Aici poți fi ușor copleșit de multitudinea de subiecte și, implicit, de probleme pe care trebuie să le anticipezi, să le înțelegi și, în final, să le rezolvi. Această temă include aproape totul în afara spațiului intim al locuințelor, toate obiectivele social-culturale generând *spațiu public*.